

III. Potřebuji odpuštění ???

Klíčové verše z Písma:

(verše si před studiem přečtěte, a některý z nich se pak naučte zpaměti)

Iz 55,7
Ef 1,7
Ef 4,32
Ko 3,13
Mt 6,14-15

Uvedení do tématu:

(Na začátku setkání můžeš přečíst tento příběh nebo předem dát někomu za úkol, aby takový příběh scénicky zahrál. Má to sloužit jako navázání na téma minulé a uvedení do dnešního tématu. Člověk je odkázán na Boží odpuštění, bez něhož nemůže, z důvodu narušených vztahů, před Bohem obstát. Právě odpuštění se týká obnovení vztahů mezi osobami, mezi Bohem a člověkem, které zůstaly zničeny z příčiny hříchu. Bůh nám touží odpustit, pokud jen přiznáme svou pýchu a sobectví a pokud Jej o odpuštění požádáme.)

Příběh...

Jednou jsem potkal muže, který mi řekl, že nikdy nezhřešil! Bylo to na veřejném tržišti v Madrásu v Indii. Společný zájem o náboženství rychle změnil naši celkem nedůležitou konverzaci ve vážný rozhovor. Když jsem mu řekl, že věřím v Boha, jenž odpouští všem, kteří přiznali vlastní hříšnost, prohlásil, že on v celém svém životě nikdy nic špatného neudělal.

„Vy jste nikdy nelhal?“ zeptal jsem se.

„Ne, nikdy,“ zněla odpověď.

„Chcete říct, že jste nikdy v životě nic neukradl a nikdy v životě necítil k nikomu nenávisť?“

„Ne, nikdy.“

„Ani jste se nedopustil cizoložství?“

„Ne.“

„Vždy jste poslouchal své rodiče?“

„Ano.“

„Ani jednou jste nepodváděl při zkouškách ve škole?“

„Ne, ani to ne.“

To mne na chvíli vyvedlo z konceptu. Pak mne napadla jiná otázka: „Vsadím se, že jste na to pyšný, že jste nikdy nezhřešil,“ zeptal jsem se lživě.

„To ano,“ odpověděl. „Velmi, velmi pyšný.“

„Tak tady to máte! Právě jste poprvé zhřešil. Jste pyšný člověk!“ Tomu se hlasitě zasmál a poblahopřál mi, že jsem ho přistihl při jeho jediném hříchu.

Svědectví:

- Kdy jsem poprvé ve svém životě přijal Boží odpuštění? Co mne vedlo k tomuto rozhodnutí? Co se poté změnilo? (osobní svědectví o setkání s živým Ježíšem Kristem)

Diskuse ve skupinkách:

1. Proč potřebuji odpuštění? A jak často jej potřebuji? (Ř 6,23; Ř 7,18-25)
2. Co je podmínkou k odpuštění? (pravé pokání (Co je to pokání?), lítost svých hříchů...); 1 J 1,9; Ž 32,5; 2 Sam 12,13; Mk 11,25-26; Žd 10,21-22; Lk 18,9-14)
3. Co je důsledkem odpuštění? (Ř 4,7-8; Ž 32,1-2)

4. Má Boží odpuštění nějaké meze, hranice nebo je neomezené? (Iz 55,7)
5. Jak si mohu být jist tím, že mi Pán Ježíš odpustil? (Žd 10,23)
6. Proč máme odpouštět? (Ko 3,12-14; Ef 4,32)
7. Co člověk musí obětovat, čeho se musí vzdát když odpouští?

Výklad: Odpuštění – program nového stvoření

- Bůh odpustil člověku (Ef 1,7). Tato skutečnost nejenže mění vztah člověka k Bohu, ale člověka také proměňuje. Znakem nového stvoření je ovoce Ducha Božího (Ga 5,22-23). Tyto vlastnosti jsou velmi dobrým předpokladem pro schopnost odpouštět. Dalo by se říci, že člověk vlastnící tyto kvality je dobře vybaven k tak náročnému činu jako je odpuštění.

- Díky Božímu odpuštění se zaměření člověka mění. Duch Svatý v něm působí tak, že jeho egoistické zaměření na sebe sama se přesouvá na Ježíše Krista a tím i na všechny lidi. Láska a milosrdenství jsou vlastnosti Pána Ježíše, proto také nové stvoření charakterizují tyto vlastnosti, které vedou k odpuštění druhým lidem (Ko 3,12-14).

- Ve společenství spolu žijících lidí často dochází k problémům, které ústí do různých zranění, ublížení a urážek různého typu. Jsou věci, které se dají odpustit bez větších ztrát. Někdy však člověk musí čelit těžkým životním situacím, jako je třeba znásilnění dcery nebo manželky, nevěra, rozvod rodičů, týrání členů rodiny nebo jejich zavraždění, dlouhodobá rasová diskriminace atd. Odpuštění takových činů se pak stává pro křesťana velmi těžké. Pán Ježíš, který odpouští ty nejhroznější činy a nejspínavější hříchy nám chce dát sílu k tomu, abychom i my dovedli odpustit, tak jak On. Co mám dělat a jak, abych dokázal odpustit? (konkrétní kroky)

Závěr – Podívej se do svého srdce:

Proč je někdy tak těžké odpustit? Máš-li postoj zášti, zloby, hořkosti a neodpuštění, Boží uzdravení a odpuštění je blokováno Mt 6,14-15.

Odpustit znamená zapomenout na zlo, kterého se někdo vůči nám dopustil. Odpustit znamená prostě to zlo dotýčné osobě prominout. Prokazovat jí lásku a přijímat ji přesto, že nás zranila. Musíme odpouštět stále znovu, dokud bolest nezmizí. Čím je rána hlubší, tím většího odpuštění je třeba. Motivem pro to, abys odpustil, je Boží odpuštění, jehož se ti dostalo. **Dělá-li ti potíže někomu odpustit, přemýšlej chvíli o tom, kolik toho odpustil Bůh tobě.** Pokud ti připadá, že toho moc není, pokračuj tím, že Boha požádáš, aby ti dal poznat, jak tvé srdce vidí On. Pamatuj, odpuštění ve vztahu člověka k člověku je často proces, ne jednorázový čin. Pros Pána Ježíše, aby Tě v tomto procesu vedl, On Tě chce učit odpouštět a uzdravovat Tvé vztahy. ^{Pozn.:}

Podněty k tématu:

Slovní hříčky:

Rozděl všechny přítomné do dvou nebo více skupin (podle účasti). Úkol: každá skupina má vypsát během krátké doby (1-2 min) nejvíce slov, která popisují nebo vystihují význam slova odpustit. Vyhrává skupina, která má největší počet výrazů.)

V NZ se zvěst o odpuštění vyjadřuje prostřednictvím dvou hlavních sloves, kterými jsou:

- charizomai = obětovat, prokazovat dobrodiní, býti milostiv, milostivě darovati (2 K 2, 7.10; Ef 4,32; Kol 2,13; 3,13)
- afiemi = odeslati, propustiti, dovoliti, opustiti, upustiti od něčeho, rozpustiti, vracet, nechat na pokoji, prominouti (Mt 18,27.32)

^{Pozn.:} Toto studium je zpracováno podle knihy Boba Gordona a Davida Fardoulyho: „*Základy křesťanského života*“, r. 1995 Bratislava, Křesťanský život, 278 s.